

*Wie zijn taak als mens vervulde in dit leven
hem zal God zijn vriendschap
en zijn vreugde geven”.*

Uit de Dodenliturgie

Vroom aandenken aan

Mevrouw

Henriette VANCEUNEBROECK

weduwe van Richard, Albert CAPIAU

geboren te Havinnes op 6 juni 1920 en godvruchtig
overleden te Ronse op 5 oktober 2000,
gesterkt door de laatste H. Sacramenten.

Roger en Marie-Jeanne CAPIAU-SOETENS
Johan en Rosette VANDEKERCKHOVE-CAPIAU,
Monique CAPIAU,

De families
VANCEUNEBROECK-DEVOS en CAPIAU-FORT

danken voor de blijken van deelneming in rouw en gebeden

Henriette Vanceunebroeck

Iedereen kent haar als de vrouw achter "Taxi Henriette". Zij die zoveel mensen op hun bestemming bracht is nu zelf thuisgekomen na een lange levensreis vol zorgen en vreugde. Twee draden die elk mensenbestaan doorkruisen. Haar levensboek waaraan ze in de laatste jaren was beginnen schrijven laat zij onvoltooid achter. Maar wanneer is een leven voltooid? Het was alleszins een rijkgevuuld leven. We herinneren haar als een vrouw met wilskracht en beslistheid. Haar wil was wet. Maar op de eerste plaats was ze zelf plichtsbewust.

Ook in haar hart droeg ze een doorn: het verlies van haar moeder op haar 15de. Ze wist wat het was moeder moeten missen. Temidden van al dat verborgen leed gedroeg ze zich kranig. Heroïsch was ze in haar liefde en zorg voor haar gezin. We herinneren ons hoe ze tijdens de oorlog van Antwerpen naar Schorisse fietste om boter en andere waren aan de man te brengen opdat haar gezin het ook in die donkere jaren aan niets zou ontbreken.

Na de dood van Albert, een dood die haar confronteerde met haar eigen eindigheid, schuwde ze alle inactiviteit, alsook een opname in het hospitaal. Een uitstapje naar zee, de wekelijkse kaartvriendinnen en het vaste voornemen nog eens een reisje naar St.-Antonius van Padua te maken kleurden de herfst van haar bestaan. Haar gezondheid liet dit de laatste tijd niet meer toe. Zelf verrast door haar snel afnemende gezondheid bleek een opname in hospitaal dan toch onvermijdelijk. De ziekenzalving aldaar was een bevrijdend gebeuren. Sereen en in vrede nam ze afscheid van haar familie. Ook nu legde ze biddend haar bestaan in de handen van God.

Zij rust in Vrede!

Drukk. Botteldoom - Maarkedal